

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/28/2017
Identifikačné číslo spisu: 5017000026
Dátum vydania rozhodnutia: 30. augusta 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5017000026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci vyžiadanej osoby A. Ž. v konaní o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, prerokoval na neverejnom zasadnutí 30. augusta 2017 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. júla 2017 sp. zn. Ntc 26/2017, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby A. Ž. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudca krajského súdu rozhodol podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o EZR), že A. Ž., nar. XkX.XkX.XXXX v R., Česká republika, trvale bytom K. XkX, okres R., Česká republika, t.č. bytom Č. č. XkXX, okres Č., sa berie do vydávacej väzby, ktorá začala plynúť dňa 25. júla 2017 o 09.40 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Žilina. Ďalej podľa § 80 ods. 1 písm. a/ Tr. por. návrh A. Ž. na nahradenie väzby dôveryhodnou osobou - jeho manželkou Z. Ž. zamietol. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline dňa 25. júla 2017 podal návrh na vzatie vyžiadanej osoby A. Ž., štátneho občana Českej republiky, do vydávacej väzby v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len EZR), pretože krajskej prokuratúre bol dňa 5. decembra 2016 doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu, vydaného na A. Ž. príslušným sudcom Okresného súdu Tábor, Česká republika dňa 24. októbra 2016 pod sp. zn. 2 T 147/2010 za účelom jeho vydania na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý bol vyžiadanej osobe uložený rozsudkom Okresného súdu Tábor sp. zn. 2 T 147/2010 z 15. júna 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu České Budějovice - pobočka Tábor, sp. zn. 14 To 338/2011 z 20. februára 2015. Podľa tohto rozkazu vyžiadanej osobe bol trest uložený pre skutky právne kvalifikované ako trestné činy podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky účinného do 31.12.2009 (ďalej len Tr. zák.) spáchané sčasti spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., úverového podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a úverového podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Tr. zák. formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Vzhľadom na postup vyžiadanej osoby v rámci predbežného vyšetrovania hrozí

dôvodná obava, že by mohol zmarit' priebeh konania, preto je väzba dôvodná. Pokiaľ ide o ďalší výrok napadnutého uznesenia, sudca uviedol, že manželka vyžiadanej osoby Z. Ž. ako dôveryhodná osoba neuviedla žiadne konkrétne a presvedčivé opatrenia, ktoré by bola schopná prijať na zabezpečenie jeho prítomnosti pre súdne konanie o európskom zatýkacom rozkaze, preto návrh na nahradenie väzby neprijal. Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba A. Ž. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o výsluchu (č.l. 22), ktorú sťažnosť do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu bližšie nezdôvodnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k týmto zisteniam a záverom. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že sudca Okresného súdu Tábor, Česká republika, vydal dňa 24. októbra 2016 pod sp. zn. 2 T 147/2010 európsky zatýkací rozkaz na českého štátneho občana A. Ž. za účelom jeho vydania na výkon uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Tábor z 15. júna 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu České Budějovice - pobočka Tábor z 20. februára 2015 sp. zn. 14 To 338/2011 za trestné činy uvedené v tomto rozkaze. V rámci predbežného vyšetrovania bol krajskej prokuratúre doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu a Krajská prokuratúra v Žiline podala dňa 25. júla 2017 pod sp. zn. KPtm 56/16/5500-58 na príslušnom súde návrh, aby súd vzal vyžiadanú osobu podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o EZR do vydávacej väzby. K návrhu okrem originálu európskeho zatýkacieho rozkazu doložila i zápisnicu o výsluchu vyžiadanej osoby z 25. júla 2017, ktorého výsluchu sa zúčastnil i obhajca vyžiadanej osoby (č.l. 4-5). Z tejto zápisnice vyplýva, že vyžiadanej osobe bol riadne doručený odpis európskeho zatýkacieho rozkazu a bola poučená o svojich právach. Pri tomto výsluchu vyžiadaná osoba uviedla, že sa nevzdáva zásady špeciality a nesúhlasila s vydaním. Na základe návrhu prokurátorky potom sudca krajského súdu napadnutým uznesením podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR vzal vyžiadanú osobu do vydávacej väzby. K návrhu krajská prokuratúra doložila i odpisy vyššie uvedených rozhodnutí okresného i krajského súdu. Na základe tohto návrhu sudca krajského súdu znovu vypočul vyžiadanú osobu za prítomnosti obhajcu (č.l. 18-22) a následne rozhodol napadnutým uznesením. Podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie. Podľa § 18 ods. 1 zákona o EZR proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd pripomína, že hoci je posudzovanie väzby v zmysle § 16 ods. 1 zákona o EZR v porovnaní s postupom podľa Trestného poriadku vymedzené reštriktívne (súd v tomto prípade nie je viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por.), neznamená to, že súd bez ďalšieho je povinný vziať vyžiadanú osobu na základe návrhu prokurátora do vydávacej väzby iba preto, že na túto osobu bol vydaný európsky zatýkací rozkaz. I v tomto prípade zákon stanovuje podmienky, ktoré musia byť pre vzatie do väzby splnené. Zákon o EZR vyjadruje zákonný účel vydávacej väzby v § 16 ods. 1. Tento účel spočíva v zabezpečení prítomnosti vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky v konaní o európskom zatýkacom rozkaze alebo zabrániť tomu, aby nedošlo k zmareniu tohto konania. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe tak musí súd sledovať len splnenie vyššie uvedeného účelu vydávacej väzby a vo vzťahu k tomu účelu skúma predovšetkým to, či sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, prípadne inak marit' konanie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Dôvodom obmedzenia osobnej slobody vydávacou väzbou, ako už bolo vyššie uvedené, je teda potreba zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky. Z povahy veci teda vyplýva zásadne útekový charakter vydávacej väzby. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe preto súd z materiálneho hľadiska skúma existenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu, že vyžiadaná osoba utečie z územia Slovenskej republiky, alebo sa bude skrývať. V posudzovanej veci aj podľa názoru sťažnostného súdu boli splnené všetky podmienky pre vzatie A. Ž. do vydávacej väzby. Nemožno totiž prehliaďať, že menovanému bola riadne doručená výzva na nastúpenie výkonu uloženého trestu, pričom dobrovoľne trest nenastúpil, ale aj so svojou manželkou odišiel na Slovensko. Neobstojí jeho tvrdenie, že mal zákaz opustiť územie Slovenskej republiky, pretože na

Slovensku sa proti nemu nevedie žiadne trestné stíhanie a k takému zákazu nebol dôvod. Zo spisového materiálu tiež vyplýva, že žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu, resp. žiadosť o upustenie od výkonu trestu boli právoplatne príslušnými súdmi v Českej republike zamietnuté. Menovaný neuspel ani so svojím podnetom na podanie návrhu k sťažnosti pre porušenie zákona. Za daného stavu preto hrozí dôvodná obava, že ponechaním na slobode by mohol zmariť priebeh vydávacieho konania. Súd prvého stupňa preto nepochybil, pokiaľ rozhodol o jeho vzatí do vydávacej väzby. Rovnako správne rozhodol, pokiaľ neprijal návrh jeho manželky na nahradenie väzby. Netreba zabúdať, že predtým obaja spoločne žili v Českej republike a až po výzve na nástup do výkonu trestu, o ktorej jeho manželka vedela, spoločne odišli na Slovensko. V prerokúvanej veci vyžiadaná osoba A. Ž. bola vzatá do vydávacej väzby, aby sa zabezpečila jej prítomnosť v konaní o európskom zátýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky a rovnako tak, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.